L I G J
Nr.9060, datë 8.5.2003

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË "KONVENTËN PËR HEQJEN E KËRKESËS PËR LEGALIZIMIN E DOKUMENTEVE ZYRTARE TË HUAJA"

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në "Konventën për heqjen e kërkesës për legalizimin e dokumenteve zyrtare të huaja".

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekret nr.3827, datë 2.6.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Alfred Moisiu

KONVENTA
PËR HEQJEN E KËRKESËS PËR LEGALIZIM TË DOKUMENTEVE ZYRTARE
TË HUAJA (5 TETOR 1961)

Shtetet Palë në këtë Konventë,
me dëshirën për të hequr kërkesën për legalizim diplomatik dhe konsullor të dokumenteve zyrtare të huaja,
vendosën të hartojnë këtë Konventë duke rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Kjo Konventë zbatohet për dokumentet zyrtare që ekzekutohen në territorin e një Shteti Palë dhe lëshohen (prodhohen) në territorin e një Shteti tjetër Palë.
Në kuptim të kësaj Konvente konsiderohen zyrtare:
a) dokumentet e lëshuara nga një autoritet ose funksionar i lidhur me gjyqësorin e shtetit, përfshi edhe dokumentet e lëshuara nga prokuroritë, sekretaritë e gjykatave dhe zyrat përmbarimore;
b) dokumentet administrative;
c) aktet noteriale;
d) vërtetimet zyrtare, vendosur mbi një dokument dhe firmosur nga një person në cilësinë e tij si individ, që dëshmojnë regjistrimin e këtij dokumenti ose ekzistencën e tij në një datë të caktuar, si edhe vërtetimin zyrtar e noterial të vërtetësisë së firmave.
Kjo Konventë nuk zbatohet:
a) për dokumentet e ekzekutuara nga agjentë diplomatikë ose konsullorë;
b) për dokumentet administrative që lidhen drejtpërdrejt me veprime tregtare ose doganore.

Neni 2

Çdo Shtet Palë përjashton nga legalizimi dokumentet e lëshuara në territorin e tij mbi të cilat

zbatohet kjo Konventë. Në kuptim të kësaj Konvente, legalizimi nënkupton vetëm aktin e formalitetit, me anë të të cilit agjentët diplomatikë ose konsullorë të shtetit, në territorin e të cilit lëshohet dokumenti, vërtetojnë autenticitetin e firmës, cilësinë me të cilën ka vepruar personi që ka firmosur dokumentin dhe, nëse është rasti, identitetin e vulës dhe pullës që bart.

Neni 3

Me qëllim që të vërtetohet autenticiteti i firmës, cilësia në të cilën ka vepruar personi që firmos dokumentin dhe, nëse është rasti, identiteti i vulës apo pullës që ai bart, formaliteti i vetëm që mund të kërkohet është paraqitja e një certifikate, të përshkruar në nenin 4, lëshuar nga autoriteti kompetent i shtetit që nxjerr dokumentin.

Megjithatë, formaliteti i përmendur në paragrafin e mësipërm nuk mund të kërkohet në rastin kur ligjet, rregulloret dhe praktika në fuqi në shtetin në të cilin lëshohet dokumenti ose një marrëveshje midis dy a më shumë Shteteve Palë e shmang, e thjeshton ose e përjashton dokumentin nga legalizimi.

Neni 4

Certifikata e përmendur në nenin 3 paragrafi i parë vendoset për së gjati në një qoshe të dokumentit, sipas modelit bashkëngjitur kësaj Konvente.

Megjithëse ajo mund të hartohet në gjuhën zyrtare të autoritetit që e lëshon dhe në një gjuhë të dytë, titulli, certifikata, duhet të jenë në gjuhën frënge “Apostille” (Konventa e Hagës e datës 5 tetor 1961).

Neni 5

Certifikata lëshohet me kërkesë të personit që ka firmosur dokumentin ose të çdo personi tjetër. Nëse plotësohet saktësisht, ajo vërteton autenticitetin e firmës, cilësinë në të cilën ka vepruar personi që e ka firmosur dhe, nëse është rasti, identitetin e vulës ose pullës që ky dokument bart.

Firma, vula dhe pulla në certifikatë përjashtohen nga çdo lloj vërtetimi i mëtejshëm.

Neni 6

Mbështetur në paragrafin e parë të nenit 3, çdo Shtet Palë përcakton autoritetin kompetent për nxjerrjen e certifikatës në përputhje me funksionin zyrtar të tij.

Në momentin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të aderimit ose të deklaratës së zgjerimit, Shteti Palë njofton Ministrinë e Punëve të Jashtme të Hollandës për caktimin e autoritetit kompetent për nxjerrjen e certifikatës, si edhe për ndryshimet e mundshme të autoritetit kompetent në të ardhmen.

Neni 7

Autoriteti kompetent, në zbatim të nenit 6, mban një regjistër në të cilin regjistrohen certifikatat e lëshuara, duke specifikuar:

a) numrin dhe datën e certifikatës;

b) emrin e personit që firmos dokumentin zyrtar dhe cilësinë në të cilën ka vepruar ose, në rastet e dokumenteve të pafirmosura, emrin e autoritetit që ka vënë vulën ose pullën.

Me kërkesë të personit të interesuar, autoriteti që ka lëshuar certifikatën vërteton nëse të dhënat në certifikatë korrespondojnë me të dhënat e mbajtura në regjistër.

Neni 8

Nëse midis dy ose më shumë Shteteve Palë ekziston një marrëveshje, traktat ose konventë, që përmban dispozita që lidhen me vërtetimin e firmës, vulës ose pullës për disa formalitete të caktuara,

dispozitat e kësaj Konvente kanë përparësi përsa u takon atyre dispozitave që sanksionojnë formalitete më strikte, sesa ato të parashikuara në nenet 3 dhe 4.

Neni 9

Çdo Shtet Palë merr masat e nevojshme për të shmangur legalizimin e dokumenteve nga agjentët e tij diplomatikë dhe konsullorë në rastet kur kjo Konventë parashikon përjashtimin.

Neni 10

Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim për shtetet e përfaqësuara në sesionin e nëntë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private si dhe për Islandën, Irlandën, Lichtenstein dhe Turqinë.

Pas ratifikimit instrumentet përkatës depozitohen në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Hollandës.

Neni 11

Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit, parashikuar në paragrafin e dytë të nenit 10.

Konventa hyn në fuqi për çdo Shtet Palë që e ratifikon në një datë të mëvonshme, në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumenteve përkatëse të ratifikimit.

Neni 12

Çdo shtet, që nuk përmendet në nenin 10, mund të aderojë në këtë Konventë pas hyrjes në fuqi të saj në përputhje me nenin 11 paragrafi i parë. Instrumenti i aderimit depozitohet pranë Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës.

Ky aderim do të ketë efekt vetëm në lidhje me marrëdhëniet midis shtetit aderues dhe Shteteve Palë, të cilat nuk kanë paraqitur kundërshtim për këtë aderim brenda gjashtë muajve nga marrja e lajmërimit, parashikuar nga neni 15 pika d. Për çdo kundërshtim duhet të njoftohet Ministria e Punëve të Jashtme të Hollandës.

Konventa hyn në fuqi, ndërmjet shtetit aderues dhe shteteve, të cilat nuk kanë paraqitur kundërshtime për këtë aderim ditën e gjashtëdhjetë pas përfundimit të periudhës 6 - mujore, përmendur në paragrafin më sipër.

Neni 13

Në momentin e nënshkrimit, ratifikimit dhe aderimit, çdo shtet deklaron shtrirjen e efekteve të kësaj Konvente, në të gjithë territorin që ai përfaqëson në nivel ndërkombëtar apo në një ose disa prej tyre. Kjo deklaratë bëhet efektive në momentin e hyrjes në fuqi të Konventës në atë shtet.

Në vazhdimësi, për çdo shtrirje të kësaj natyre njoftohet Ministria e Punëve të Jashtme të Hollandës.

Nëse deklarata e zgjerimit bëhet nga një shtet, i cili e ka nënshkruar dhe e ka ratifikuar Konventën, kjo Konventë hyn në fuqi për territoret në fjalë në përputhje me dispozitat e nenit 11. Nëse deklarata e zgjerimit bëhet nga një shtet, i cili ka aderuar, kjo Konventë hyn në fuqi për këto territore në përputhje me dispozitat e nenit 12.

Neni 14

Kjo Konventë ka një kohëzgjatje 5-vjeçare nga dita e hyrjes në fuqi, në përputhje me nenin 1 paragrafi i parë, përfshi edhe shtetet që e kanë ratifikuar ose e kanë aderuar në një datë të mëvonshme.

Nëse nuk ka denoncime, Konventa rinovohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet. Çdo denoncim i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Hollandës të paktën 6 muaj përpara përfundimit të periudhës prej 5 vjetësh.

Ajo mund të kufizohet për disa territore në të cilat zbatohet Konventa.

Denoncimi ka efekt vetëm për shtetin që e paraqet. Konventa mbetet në fuqi për shtetet e tjera palë.

Neni 15

Ministria e Punëve të Jashtme të Hollandës u njofton Shteteve Palë të përmendura në nenin 10, si dhe shteteve që kanë aderuar në përputhje me nenin 12, sa më poshtë:

a) njoftimin e parashikuar në nenin 6 paragrafi i dytë;

b) nënshkrimet dhe ratifikimet e parashikuara në nenin 10;

c) datën në të cilën kjo Konventë hyn në fuqi në përputhje me nenin 11 paragrafi i parë;

d) aderimet dhe kundërshtimet e parashikuara në nenin 12 dhe datën në të cilën ato bëhen efektive;

e) zgjerimet e parashikuara në nenin 13 dhe datën në të cilat ato bëhen efektive;

f) denoncimet e parashikuara në nenin 14 paragrafi i tretë.

Në dëshmi të kësaj, personat e autorizuar posaçërisht nënshkruajnë këtë Konventë në Hagë, më 5 tetor 1961 në dy gjuhë, anglisht dhe frëngjisht, të lidhura në një kopje të vetme, ku teksti frëngjisht ka përparësi në rast divergjencash ndërmjet dy teksteve. Kopja e vetme depozitohet në arkivat e Qeverisë hollandeze. Prej së cilës një kopje e vërtetuar i dërgohet nëpërmjet kanaleve diplomatike çdo shteti të përfaqësuar në sesionin e nëntë të konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private, si dhe Islandës, Irlandës, Lichtenstein dhe Turqisë.

SHTOJCË E KONVENTËS

Model i certifikatës

Certifikata do të jetë në formën e një katrori me brinjë jo më të vogla se 9 cm.

Apostille
Konventa e Hagës e datës 5 tetor 1961
1.vendi…….

Ky dokument zyrtar

2.është firmosur nga……
3.i cili vepron në cilësinë e……
4.dhe mban vulën/pullën e…….

Vërtetohet
5.në……6. me……..
7.nga……..
8.nr…….
9.vula/pulla……..10.firma……..